

PŘIJATÉ TEXTY

P9_TA(2021)0503

Provádění směrnice o energetické náročnosti budov

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2021 o provádění směrnice o energetické náročnosti budov (2021/2077(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 194 této smlouvy,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. září 2020 o maximalizaci potenciálu energetické účinnosti fondu budov v EU¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. ledna 2021 o přístupu k důstojnému a dostupnému bydlení pro všechny²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2021 o Evropské strategii pro integraci energetického systému³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2021 o evropské vodíkové strategii⁴,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov⁵ (směrnice o energetické náročnosti budov – EPBD),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES⁶ (směrnice o energetické účinnosti),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva⁷ a na její plánovanou revizi,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/631 ze dne 17. dubna

¹ Úř. věst. C 385, 22.9.2021, s. 68.

² Úř. věst. C 456, 10.11.2021, s. 145.

³ Přijaté texty, P9_TA(2021)0240.

⁴ Přijaté texty, P9_TA(2021)0241.

⁵ Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

⁶ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1.

2019, kterým se stanoví výkonnostní normy pro emise CO₂ pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková vozidla¹, a na návrh Komise ze dne 14. července 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2019/631, pokud jde o zpřísnění výše uvedených výkonnostních norem v souladu s ambicióznějšími cíli Unie v oblasti klimatu (COM(2021)0556),

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“)²,
- s ohledem na doporučení Komise (EU) 2019/786 ze dne 8. května 2019 o renovaci budov³,
- s ohledem na doporučení Komise (EU) 2019/1019 ze dne 7. června 2019 o modernizaci budov⁴,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 nazvané „Zelená dohoda pro Evropu“ (COM(2019)0640) a usnesení Parlamentu na toto téma ze dne 15. ledna 2020⁵,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. března 2020 nazvané „Nový akční plán pro oběhové hospodářství – Čistší a konkurenceschopnější Evropa“ (COM(2020)0098),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. října 2020 nazvané „Renovační vlna pro Evropu – ekologické budovy, nová pracovní místa, lepší životní úroveň“ (COM(2020)0662),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. prosince 2020 nazvané „Strategie pro udržitelnou a inteligentní mobilitu – nasměrování evropské dopravy do budoucnosti“ (COM(2020)0789),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. července 2021 o strategii financování přechodu k udržitelnému hospodářství (COM(2021)0390),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 25. března 2021 nazvaný „Předběžná analýza dlouhodobých strategií renovací 13 členských států“ (SWD(2021)0069),
- s ohledem na nedávno zveřejněný balíček „Fit for 55“,
- s ohledem na článek 54 jednacího řádu, čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,

¹ Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 13.

² Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1.

³ Úř. věst. L 127, 16.5.2019, s. 34.

⁴ Úř. věst. L 165, 21.6.2019, s. 70.

⁵ Úř. věst. C 270, 7.7.2021, s. 2.

- s ohledem na stanovisko Výboru pro dopravu a cestovní ruch,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A9-0321/2021),
- A. vzhledem k tomu, že 36 % celkových emisí skleníkových plynů pochází z budov a že odvětví renovace budov je jednou z klíčových oblastí pro snižování emisí skleníkových plynů a dosažení cílů EU v oblasti klimatické neutrality, energetické účinnosti a Zelené dohody pro Evropu;
- B. vzhledem k tomu, že v zájmu přesvědčivé strategie bude mít zásadní význam postupná a postupná rozsáhlá renovace 210 milionů stávajících budov, protože jsou tyto budovy energeticky nejméně účinné a renovaci potřebuje potenciálně až 110 milionů budov¹;
- C. vzhledem k tomu, že 6 % domácností v EU nebylo v roce 2019 schopno platit účty za veřejné služby; vzhledem k tomu, že energetická účinnost budov může mít pozitivní dopad na boj proti energetické chudobě;
- D. vzhledem k tomu, že míra renovace budov je v současnosti velmi nízká, přibližně 1 % ročně, a rozsáhlé renovace představují pouze 0,2 % ročně; vzhledem k tomu, že programy renovace se nezaměřují vždy na zvýšení energetické účinnosti a podílu energie z obnovitelných zdrojů;
- E. vzhledem k tomu, že podle definice v čl. 2 odst. 18 nařízení (EU) 2018/1999² o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu je „energetická účinnost v první řadě“ hlavní zásadou energetické politiky EU, jejímž cílem je zefektivnit poptávku po energii a zásobování energií, zejména prostřednictvím nákladově efektivních úspor energie v případě koncových spotřebitelů, iniciativ zaměřených na reakci na poptávku po energii a účinnější přeměny, přenosu a distribuce energie;
- F. vzhledem k tomu, že podle hodnocení Komise představuje pouze vytápění a ohřev vody 79 % celkové konečné spotřeby energie v domácnostech EU (192,5 Mtoe)³;
- G. vzhledem k tomu, že cílem poslední revize směrnice o energetické náročnosti budov v roce 2018 prostřednictvím směrnice (EU) 2018/844⁴ bylo urychlit do roku 2050 renovaci stávajících budov a podpořit modernizaci všech budov pomocí inteligentních

¹ Evropský parlament, generální ředitelství pro vnitřní politiky, tematická sekce pro hospodářskou a vědeckou politiku, *Boosting Building Renovation: What Potential and Value for Europe?* (Podpora renovace budov: Jaký je potenciál a hodnota pro Evropu?), říjen 2016.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

³ Studie s názvem „Mapping and analyses of the current and future (2020–2030) heating/cooling fuel deployment (fossil/renewables)“ (Mapování a analýzy současného a budoucího (2020–2030) zavádění paliv pro vytápění a chlazení (fosilní/obnovitelné zdroje)), březen 2017.

⁴ Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 75.

technologií a jasnějšího propojení s čistou mobilitou a také vytvořit stabilní prostředí pro investiční rozhodování a umožnit spotřebitelům a podnikům činit informovanější rozhodnutí, která jim umožní ušetřit energii a peníze;

- H. vzhledem k tomu, že od poslední revize směrnice o energetické náročnosti budov přijala EU cíl dosáhnout klimatické neutrality nejpozději do roku 2050;
- I. vzhledem k tomu, že ustanovení směrnice o energetické náročnosti budov vyžadují, aby členské státy přijaly dlouhodobé strategie renovací, ale nevyžadují, aby skutečně renovovaly, ani nepředepisují způsob renovace, a neposkytují jasné nástroje pro hodnocení těchto strategií z hlediska dosažených výsledků;
- J. vzhledem k tomu, že dlouhodobé strategie renovací by měly přiměřeně podporovat energetickou účinnost sociálního bydlení;
- K. vzhledem k tomu, že opatření týkající se systému automatizace a řízení budov obsažená v revidované směrnici o energetické náročnosti budov nejsou dosud v členských státech plně provedena; vzhledem k tomu, že jejich uplatňování by poskytlo investorům a odborníkům větší jistotu;
- L. vzhledem k tomu, že směrnice o energetické účinnosti vyžaduje, aby členské státy prováděly komplexní posouzení účinného vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie s cílem určit potenciál, jaký mají různé možnosti řešení vytápění a chlazení ve stavebnictví, a navrhnout strategie ke zvýšení účinnosti a potenciálu využívání energie z obnovitelných zdrojů;
- M. vzhledem k tomu, že cílem iniciativy Nový evropský Bauhaus je odstranit dělicí čáru mezi designem a funkcí, udržitelným způsobem života, inteligentním využíváním zdrojů a inovativními a inkluzivními řešeními;
- N. vzhledem k tomu, že k zahájení renovační vlny je nezbytné odpovídající finanční krytí a financování; vzhledem k tomu, že renovace je stěžejní oblastí pro investice a reformy v rámci Nástroje pro oživení a odolnost;
- O. vzhledem k tomu, že elektrická vozidla tvoří významnou součást přechodu EU na čistou energii, jenž je založen na opatřeních v oblasti energetické účinnosti, energii z obnovitelných zdrojů, alternativních palivech a inovativních řešeních pro řízení energetické flexibility a jehož cílem je dosáhnout klimatické neutrality nejpozději do roku 2050;
- P. vzhledem k tomu, že směrnice o energetické náročnosti budov doplňuje směrnicí 2014/94/EU o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva tím, že poskytuje právní základ pro budování dobíjecích stanic v obytných i nebytových budovách; vzhledem k tomu, že směrnice o energetické náročnosti budov má na úrovni EU klíčový význam pro podporu inteligentního soukromého dobíjení, neboť je pravděpodobné, že dobíjení bude většinou probíhat na soukromých místech a ve veřejně přístupných nebytových prostorách;
- Q. vzhledem k tomu, že soukromé dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, které i nadále představují do značné míry nejdostupnější typ nabíjení, mají často jiné aplikace a technické požadavky než veřejné dobíjecí stanice, neboť jsou napájeny nižším výkonem a používají se po delší dobíjecí dobu;

- R. vzhledem k tomu, že by směrnice o energetické náročnosti budov musela odrážet požadavky na instalaci minimálního počtu dobíjecích stanic pro parkovací místa v budovách tím, že by uložila povinnost zavést odpovídající kabeláž pro nabíjení elektrických vozidel; vzhledem k tomu, že od roku 2025 musí členské státy v souladu s příslušnými celostátními, regionálními a místními podmínkami definovat minimální požadavek na dobíjecí stanice pro všechny nebytové budovy s více než 20 parkovacími místy, a to jak veřejné, tak i soukromé;

Poznámky

1. zdůrazňuje, že bude třeba zpřísnit a účinně provádět ustanovení článku 2a směrnice o energetické náročnosti budov, aby se zajistilo, že odvětví stavebnictví úspěšně přispěje k dosažení alespoň 55% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a ke splnění cíle EU, kterým je dosažení klimatické neutrality nejpozději do roku 2050; je přesvědčen, že v důsledku toho bude rovněž nutné upravit hlavní cíl a průběžné dílčí cíle a ukazatele směrnice o energetické náročnosti budov, neboť dlouhodobé strategie renovací nejsou v současné době na úrovni potřebné k dosažení cílů uvedené směrnice;
2. zdůrazňuje, že směrnice o energetické náročnosti budov a podrobné dlouhodobé strategie renovací by měly poskytnout impuls k rozšíření, urychlení, prohloubení a zlepšení kvality renovací fondu budov v EU prostřednictvím nových inovativních politických opatření, jak je navrženo v iniciativě „renovační vlna“;
3. vyjadřuje politování nad tím, že některé členské státy předložily své dlouhodobé strategie renovací pozdě a že jeden stát ji dosud nepředložil; poukazuje na to, že v důsledku toho je srovnávání plánů jednotlivých členských států obtížné; poukazuje na pozitivní skutečnost, že do pozdě přeložených strategií mohly být zahrnuty odkazy na vnitrostátní plány pro oživení přijaté v důsledku krize COVID-19 a nejnovější politické iniciativy EU, jako je Zelená dohoda pro Evropu a renovační vlna; konstatuje však, že tím vznikly rozdíly ve srovnání s členskými státy, které předložily své dlouhodobé strategie renovací ještě před svými plány obnovy po pandemii;
4. připomíná, že je důležité zajistit, aby byly prostřednictvím NextGenerationEU k dispozici odpovídající finanční zdroje v oblasti renovace a energetické náročnosti a účinnosti budov; je přesvědčen, že propojení renovace budov s fondy na podporu oživení představuje pro členské státy ekonomickou příležitost a způsob, jak snížit emise skleníkových plynů;
5. konstatuje, že předložené dlouhodobé strategie renovací celkově obecně splňují požadavky článku 2a směrnice o energetické náročnosti budov, protože poskytují informace o různých kategoriích, které jsou v něm stanoveny; vyjadřuje však politování nad tím, že míra podrobností a ambicí se u jednotlivých dlouhodobých strategií renovací liší; vyjadřuje politování nad tím, že několik členských států nestanovilo jasné dílčí cíle pro roky 2030, 2040 a 2050, jak je požadováno v článku 2a uvedené směrnice; kromě toho lituje skutečnosti, že ne všechny dlouhodobé strategie renovací poskytují údaje o snižování emisí skleníkových plynů, což ztěžuje posouzení ambicí těchto strategií z hlediska zmírňování změny klimatu; je přesvědčen, že dlouhodobé strategie renovací by měly usilovat o vytvoření jasných opatření a monitorovacích nástrojů s cílem ztrojnásobit roční míru renovací s přihlédnutím k odlišné výchozí situaci a odlišnému fondu budov v jednotlivých členských státech;

6. poukazuje na to, že se členské státy obecně zaměřily spíše na dekarbonizaci systémů dodávek energie a emise skleníkových plynů, než aby aktivně vypracovávaly konkrétní opatření a strategie zaměřené na zlepšování energetické náročnosti budov uplatněním zásady „energetická účinnost v první řadě“, a tím snižovaly celkovou spotřebu energie v tomto odvětví jako součást integrované systémové energetické koncepce; zdůrazňuje, že energetická účinnost a využívání energie z obnovitelných zdrojů by měly být maximalizovány v rámci celého energetického hodnotového řetězce, včetně elektřiny, tepla a plynu, a nejen v případě jednotlivých budov;
7. vyzývá Komisi, aby pečlivě sledovala, zda jsou cíle dlouhodobých strategií renovací v souladu s renovační vlnou, komplexním posouzením vytápění a chlazení, které vyžaduje směrnice o energetické účinnosti a směrnice o obnovitelných zdrojích energie¹, a s novými cíli v oblasti klimatu a energetiky pro každý členský stát podle jeho fondu budov;
8. vyzývá členské státy, aby podporovaly renovace, které upřednostňují integraci energie z obnovitelných zdrojů do energetického systému budov, jako je instalace infrastruktury pro dobíjení elektrických vozidel, akumulace tepla a připojení k inteligentním sítím; vybízí členské státy a Komisi, aby podporovaly sdílení osvědčených postupů;
9. je přesvědčen, že má-li být ekologická transformace a renovace budov úspěšná, je naprosto nezbytné zapojit do ní občany; zdůrazňuje, že zapojení odborníků a využití veřejných odborných znalostí může pomoci zlepšit její provádění; vyzývá členské státy, aby celý proces veřejných konzultací o dlouhodobých strategiích renovací dostatečně zprůhlednily a zajistily jeho inkluzivnost tím, že v souladu se zvláštními požadavky směrnice o energetické náročnosti budov umožní zapojení všech příslušných zúčastněných stran;
10. vyjadřuje politování nad tím, že EU v roce 2020 nedosáhla svého cíle v oblasti energetické účinnosti; zdůrazňuje, že existuje rozdíl ve společných ambicích, pokud jde o příspěvky členských států v rámci vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu k dosažení cíle energetické účinnosti do roku 2030, a že členské státy budou proto muset své úsilí výrazně zvýšit;
11. konstatuje, že výstavba je složitou činností, která vyžaduje úzkou koordinaci velkého počtu odborníků a řemeslníků a opírá se o použití široké škály stavebních technologií a materiálů; je přesvědčen, že při přezkumu směrnice o energetické náročnosti budov je nutné vzít v úvahu její interakci s dalšími opatřeními v oblasti udržitelné výstavby a materiálové neutrality, aby bylo možné evropské budovy účinně dekarbonizovat;
12. poukazuje na význam udržitelnosti při využívání materiálů a spotřebě zdrojů během životního cyklu budov, a to od těžby materiálu, přes výstavbu a používání budov až po ukončení jejich používání a demolici a také při recyklaci a opětovném používání stavebních materiálů, včetně obnovitelných a udržitelných přírodních materiálů; dále zdůrazňuje, že při plánování výstavby by se mělo v různých fázích stavebního procesu využívat oběhové hospodářství;
13. podporuje používání udržitelných, inovativních a netoxických stavebních materiálů a zdůrazňuje, že oběhovost stavebních materiálů by měla být zvýšena zavedením nebo

¹ Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.

vytvořením systému označování oběhového hospodářství založeného na ekologických normách a specifických kritériích pro určité materiály; konstatuje, že je nutný další výzkum v oblasti udržitelných materiálů a udržitelných procesů; zdůrazňuje, že při výstavbě budov mohou při nahrazování alternativ založených na fosilních palivech hrát roli materiály na bázi dřeva, a poukazuje na potenciál těchto materiálů z hlediska dlouhodobého ukládání uhlíku;

14. uznává, že i když mají rozsáhlé renovace tu výhodu, že zcela mění energetickou náročnost budov, postupné renovace a postupné rozsáhlé renovace mohou umožnit méně rušivá a nákladově efektivnější renovační opatření tím, že je sladí s konkrétními „aktivačními momenty“; konstatuje, že takové situace vyplývají buď z praktických možností, osobních okolností, změny vlastnictví nebo změny nájemce v případě pronajímaných nemovitostí; vybízí členské státy, aby zvážily, jak lze využít „aktivačních momentů“ ke stimulaci renovací; konstatuje, že jednorázové a postupné renovace si vzájemně nekonkurují, ale obě jsou vhodným řešením v závislosti na konkrétní situaci; je přesvědčen, že postupné renovace a postupné rozsáhlé renovace musí být prováděny v souladu s normami pro rozsáhlé renovace, aby se předešlo blokačním účinkům zajištěním plánu renovace budov;
15. konstatuje, že stávající definice budov s téměř nulovou spotřebou energie uvedená ve směrnici o energetické náročnosti budov je kvalitativní povahy a ponechává členským státům značnou volnost při stanovování příslušných norem; vyzývá Komisi, aby zavedla normu pro „rozsáhlou renovaci“ s cílem dosáhnout úspor energie a snížení emisí skleníkových plynů a stanovila harmonizovanou definici budov s téměř nulovou spotřebou energie;
16. je přesvědčen, že renovace a normy pro nové budovy by měly zajistit požární bezpečnost a řešit rizika spojená s intenzivní seismickou aktivitou, která ovlivňuje energetickou účinnost a životnost budov, a měly by zahrnovat vysoké zdravotní normy; vyzývá členské státy, aby vypracovaly systém inspekcí elektrických instalací s ohledem na skutečnost, že 30 % požárů v domácnostech a 50 % náhodných požárů v domácnostech je způsobeno zdrojem elektřiny¹; je přesvědčen, že renovace evropského fondu budov by měla zahrnovat kontrolu bezpečnosti a modernizaci elektrických instalací a zajistit dostatečné odvětrávání kouře v případě požáru; zdůrazňuje, že dlouhodobé strategie renovací by měly rovněž přispět ke statickému a strukturálnímu zlepšení fondu budov;
17. opakuje, že je třeba vzít v úvahu přítomnost výrobků obsahujících azbest v budovách a tyto výrobky odstranit a že při modernizaci budov za účelem zvýšení jejich energetické účinnosti je třeba přijmout opatření proti uvolňování azbestu do životního prostředí²;
18. vyjadřuje politování nad tím, že ačkoli lhůta pro provedení směrnice o energetické náročnosti budov uplynula dne 10. března 2020, některé členské státy tento právní

¹ Forum for European Electrical Domestic Safety (FEEDS), „In the news: the European Parliament calls on Member States to develop an electrical inspection regime“ (Ve zprávách: Evropský parlament vyzývá členské státy, aby vypracovaly systém inspekcí elektrických instalací).

² Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. října 2021 s doporučeními Komise k ochraně pracovníků před azbestem (Přijaté texty, P9_TA(2021)0427).

předpis stále plně neprovedly;

19. připomíná, že s cílem zajistit cenovou dostupnost renovací je důležité zavést v souladu s čl. 10 odst. 6 směrnice o energetické náročnosti budov odpovídající pobídky pro renovaci budov a finanční opatření podmíněná zvýšením energetické účinnosti a úsporami energie;
20. zdůrazňuje, že je důležité poskytnout potenciálním kupcům a potenciálním nájemcům jasné a přesné informace o energetické náročnosti a nákladech na energii; uznává, že ve všech členských státech je třeba zlepšit a lépe harmonizovat certifikáty energetické náročnosti, aby se usnadnilo jejich srovnávání a zlepšila se jejich kvalita a spolehlivost, a to při zohlednění rozdílné výchozí situace a odlišného fondu budov v jednotlivých členských státech; je proto přesvědčen, že by certifikáty energetické náročnosti měly být přístupnější a srozumitelnější, měly by uvádět praktické informace o skutečné energetické náročnosti dané budovy, zejména o její skutečné uhlíkové stopě, měly by být digitalizovány a měly by obsahovat informace z místního trhu na úrovni EU a informace týkající se parametrů kvality vnitřního prostředí, jako je tepelná pohoda; zdůrazňuje, že by certifikáty energetické náročnosti mohly být proto využity pro volitelné služby v oblasti reakce na poptávku jako měřítko pro regulační opatření, programy financování a integrované strategie renovací;
21. poukazuje na rozdíl mezi skutečnou energetickou náročností a vypočítanou náročností uvedenou na certifikátu energetické náročnosti, což je pro uživatele certifikátu zdrojem nejasností; zdůrazňuje, že do rámce certifikátu energetické náročnosti je třeba začlenit pas pro renovaci budovy, digitální stavební deník a ukazatel připravenosti pro chytrá řešení, aby se zabránilo množení nástrojů a zajistila se větší srozumitelnost pro spotřebitele; je přesvědčen, že to renovaci usnadní, zvětší její rozsah, zajistí koordinované načasování různých opatření a přinese mnohonásobné výhody;
22. připomíná, že dlouhodobé strategie renovací by měly zahrnovat širší přínosy renovací, jako je bezpečnost, ochrana zdraví, tepelná pohoda a kvalita vnitřního ovzduší; konstatuje, že podle jedné studie Komise¹ bylo zdraví primární pobídkou pro soukromé vlastníky domů, aby prováděli energetické renovace, s jasnou souvislostí mezi kvalitou bydlení, energetickou chudobou a zdravím; je přesvědčen, že když členské státy podporují renovace budov mimo jiné prostřednictvím veřejných pobídkových programů, informačních kampaní atd., měla by být zohledněna i kvalita vnitřního ovzduší; vybízí členské státy, aby s cílem vypracovat minimální normy kvality vnitřního prostředí zlepšily sběr údajů o parametrech kvality vnitřního prostředí;
23. zdůrazňuje, že náročné cíle v oblasti rozsáhlé a postupné rozsáhlé renovace stávajícího fondu budov vytvoří převážně v daném místě až 2 miliony pracovních míst², zejména v malých a středních podnicích, která nelze obsadit externími dodavateli, zajistí spotřebitelům čistou a dostupnou energii a lepší životní podmínky obyvatel;

¹ *Comprehensive study of building energy renovation activities and the uptake of nearly zero-energy buildings in the EU* (Komplexní studie činnosti v oblasti energetické renovace budov a využívání budov s téměř nulovou spotřebou energie v EU), listopad 2019.

² Sdělení Komise ze dne 27. května 2020 nazvané „Chvilé pro Evropu: náprava škod a příprava na příští generaci“ (COM(2020)0456).

24. připomíná, že veřejné budovy musejí jít příkladem, pokud jde o počet provedených renovací a dosažení dekarbonizace, energetické účinnosti a nákladové efektivity, a přispět tak ke zvyšování povědomí veřejnosti o dané problematice a k tomu, aby renovace přijala;
25. opakuje svou výzvu k podpoře iniciativy EU zaměřené na rozvoj dovedností, mj. pokud jde o aspekty týkající se podpory genderové inkluзивnosti, spolu s opatřeními na vnitrostátní úrovni, s cílem umožnit osobám zastávajícím roli prostředního článku, jako jsou osoby provádějící instalaci, architekti nebo dodavatelé, aby poskytovaly poradenství nebo předepisovaly či instalovaly nezbytná řešení, včetně digitálních, která by umožnila realizaci programů energetické účinnosti a dekarbonizaci fondu budov, a k důrazu na zvyšování kvalifikace a rekvalifikaci všech subjektů činných ve stavebnictví; domnívá se, že je nezbytné, aby členské státy zajistily jasnou vazbu mezi svou vnitrostátní dlouhodobou strategií renovací a odpovídajícími iniciativami na podporu dovedností a vzdělávání v odvětví stavebnictví a energetické účinnosti;
26. zastává názor, že zásady nákladové efektivity a nákladové neutrality, kdy jsou rostoucí náklady vyváženy úsporou energie, povedou v případě konečných spotřebitelů k nižším výdajům za energii; vybízí členské státy, aby do své vnitrostátní dlouhodobé strategie renovací systematicky začleňovaly opatření a kroky zaměřené na boj proti energetické chudobě a na renovaci těch budov ve svém bytovém fondu, které mají nejvyšší energetickou spotřebu, a aby bojovaly s případy narušování trhu a spekulativními nákupy, které vedou ke zvyšování nájmů, což má nepoměrně větší dopad na nájemníky s nízkými příjmy; připomíná, že zátěž, kterou nesou nejzranitelnější spotřebitelé v důsledku proměnlivosti trhů s energií, může být významně omezena zvýšením energetické účinnosti budov; zdůrazňuje, že je nutné těmto spotřebitelům zajistit flexibilní finanční podporu a mechanismy, které by jim umožnily bojovat s energetickou chudobou; poukazuje však na to, že by se mělo zvážit zavedení pobídek ke snížení nákladů na renovaci v případě konkrétních cílových skupin obyvatel a odvětví;
27. zdůrazňuje, že směrnice o energetické náročnosti budov by měla zajistit, aby renovace vedla v případě vlastníků bytů a budov k návratnosti investic, a to zajištěním skutečného měřitelného snížení energetické náročnosti budov; poukazuje na to, že přístup založený na úsporách energie měřených po renovaci sníží náklady a zvýší jak míru, tak i kvalitu a rozsah modernizace prováděné za účelem zvýšení energetické účinnosti u stávajících budov; žádá Komisi, aby zjistila, zda je v rámci přezkumu směrnice o energetické náročnosti budov nutné zrevidovat nákladově optimální úroveň, jak je definována v čl. 2 odst. 14;
28. vítá relativní úspěch jednotných kontaktních míst a poukazuje na zásadní úlohu, kterou mohou hrát při propojování potenciálních projektů, zejména projektů menšího rozsahu, s účastníky trhu, včetně občanů, veřejných orgánů a zpracovatelů projektů; konstatuje, že neexistuje shoda na tom, co je jednotné kontaktní místo, neboť stávající modely v celé EU se liší, pokud jde o strukturu, řízení a typ poskytované pomoci; připomíná, že je důležité zvyšovat povědomí o jednotných kontaktních místech, a to i na místní a regionální úrovni; zdůrazňuje, že jednotná kontaktní místa mohou sehrát významnou úlohu při řešení otázky zdoluhavých a složitých povolovacích postupů, ale i při podpoře přístupu k financování renovace budov tím, že budou pomáhat šířit informace o jejich podmínkách; domnívá se, že tato kontaktní místa by měla poskytovat poradenství a podporu týkající se jak rodinných domů, tak i budov s více bytovými jednotkami,

a poskytovat podporu i akreditovaným osobám zajišťujícím instalaci;

29. připomíná, že článek 19 směrnice o energetické náročnosti budov obsahuje ustanovení o přezkumu směrnice, včetně hodnocení ex post, které má být provedeno nejpozději do roku 2026; zdůrazňuje, že by to mělo umožnit vyvodit ponaučení z uplatňování uvedené směrnice a sloužit k posouzení pokroku při jejím používání v celé Unii;

Doporučení

30. zdůrazňuje, že směrnice o energetické náročnosti budov má zásadní význam pro úspěšné dokončení renovační vlny a snižování emisí;
31. vyzývá členské státy, aby zajistily řádné uplatňování směrnice ve všech jejích aspektech, a zaměřily se přitom zejména na fond sociálního bydlení; vyzývá Komisi, aby i nadále sledovala uplatňování této směrnice a v případě jejího nedodržování přijala případná opatření;
32. vyzývá Komisi, aby zpřísnila stávající ustanovení směrnice o energetické náročnosti budov, a zajistila tak, aby byly dlouhodobé strategie členských států týkající se renovací v souladu s cíli EU v oblasti klimatické neutrality a snižování energetické náročnosti; poukazuje na to, že má-li EU dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality, budou muset projít rozsáhlou a postupnou rozsáhlou renovací 3 % budov ročně;
33. vyzývá Komisi, aby zjistila, jak by bylo možné vypracovat standardní šablonu, kterou by členské státy mohly použít, aby zajistily, že splní všechny požadavky článku 2a směrnice o energetické náročnosti budov, a aby harmonizovala cíle a požadavky v zájmu zajištění lepší srovnatelnosti pokroku a výsledků, pokud jde o národní plány pro oživení a odolnost nebo jiné financování ze strany EU, které je podmíněno předložením kompletní dlouhodobé strategie renovací podmínkou, a v zájmu jejich hodnocení; vybízí Komisi, aby vytvořila účelovou síť odborníků, která by podporovala členské státy při navrhování, sledování a provádění jejich dlouhodobé strategie renovací;
34. vyzývá Komisi, aby zvážila, jak dále napomoci rozvoji jednotných kontaktních míst, která poskytují poradenské služby občanům a dalším zúčastněným stranám, a to i prostřednictvím přísnějších opatření ve směrnici o energetické náročnosti budov; je přesvědčen, že k vyšší míře renovací mohou vést dodatečné pokyny a podpůrná opatření, zejména odborná pomoc, informační kampaně, školení a financování projektů;
35. vyzývá členské státy, aby co nejvíce využívaly součinnost mezi svou dlouhodobou strategií renovací, svým národním plánem pro oživení a odolnost a dalšími opatřeními k oživení hospodářství, a zajistily tak, aby v rámci programu NextGenerationEU byly okamžitě k dispozici prostředky na postupnou a postupnou rozsáhlou renovaci, a aby se přitom zaměřily zejména na nejvíce energeticky náročné budovy a domácnosti s nízkými příjmy, a dále aby byl na základě uvedeného programu vytvořen rámec, který by zajistil růst hlavních trhů v oblasti udržitelné renovace i po skončení období financování;
36. domnívá se, že důležitou úlohu při zvyšování energetické účinnosti může hrát digitalizace budov a stavebních technologií, pokud je proveditelná; je přesvědčen, že revize směrnice o energetické náročnosti budov by měla sloužit k další podpoře

intelligentních a flexibilních technologií budov v souladu se zásadou, že na prvním místě je zajištění energetické účinnosti, a k podpoře přístupu zaměřeného na data; vybízí k využívání a zavádění nově vznikajících technologií, jako jsou inteligentní měřiče, inteligentní nabíjení, inteligentní topení, technologie skladování energie a systémy hospodaření s energií, které jsou interoperabilní s energetickou sítí, 3D modelování a simulace a umělá inteligence, s cílem podnítit snížení emisí uhlíku v každé fázi životního cyklu budov, počínaje fází jejich plánování a projektování přes výstavbu a provoz až po jejich modernizaci;

37. zdůrazňuje, že aktuální, spolehlivé a úplné údaje o náročnosti celého evropského fondu budov jsou klíčem k vypracování a provádění účinné politiky zaměřené na zvýšení energetické účinnosti v tomto odvětví; konstatuje, že digitální technologie by se měly využívat také na podporu mapování stávajícího fondu budov a zavedení dlouhodobé strategie renovace budov;
38. domnívá se, že s cílem zajistit majitelům bytů a domů, nájemníkům a třetím stranám širší dostupnost agregovaných anonymizovaných údajů, aby je mohli využít k optimalizaci spotřeby energie, mj. na základě systémů souhlasu, který by byl v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, a také pro statistické a výzkumné účely je nutné zavést přístup založený na datech;
39. vybízí členské státy, aby zajistily účinné, ambiciózní a důsledné zavedení schváleného systému ukazatele připravenosti pro chytrá řešení v celé EU; poukazuje na to, že tento ukazatel by měl sloužit k uskutečnění renovační vlny a dosažení integrace energetického systému tím, že podpoří zavádění technologií intelligentních a flexibilních budov; uznává, že uvedený ukazatel pomůže dále podporovat projektování a výstavbu nových budov jako budov s nulovou spotřebou energie;
40. je přesvědčen, že dlouhodobé strategie renovací by měly poskytovat podrobnější informace pro dlouhodobá opatření a integrované plánování infrastruktury na základě plánu s konkrétními strategiemi, harmonogramem a jasnými dílčími cíli na rok 2030, 2040 a 2050, s cílem vytvořit stabilnější prostředí pro investory, developery, vlastníky bytů a domů a nájemce a zabývat se dopadem budov v průběhu celého jejich životního cyklu; zdůrazňuje, že členské státy musejí zlepšit přístup k celé škále finančních a daňových mechanismů na podporu mobilizace soukromých investic a na podporu partnerství veřejného a soukromého sektoru; vyzývá k přijetí opatření na podporu půjček, které by stanovily energetickou účinnost jako kritérium pro nižší úrokové sazby;
41. zdůrazňuje, že směrnice o energetické náročnosti budov by měla zajistit, aby renovace přinesla vlastníkům bytů a budov optimální zhodnocení vynaložených prostředků a návratnost investic, menší náklady na energii a větší udržitelnost, a to prostřednictvím stanovení reálného měřitelného snížení energetické náročnosti budov; poukazuje na to, že přístup založený na skutečných úsporách energie v důsledku renovace sníží náklady a zvýší jak kvalitu, tak rozsah modernizace budov prováděné za účelem zvýšení energetické účinnosti v rámci jejich renovace;
42. poukazuje na potenciál ekologické infrastruktury, jako jsou zelené střechy a stěny, při snižování energetické náročnosti budov a při podpoře přizpůsobování se změně klimatu, zmírňování jejich dopadů a podpoře biologické rozmanitosti, zejména v městských oblastech;

43. žádá, aby členské státy využívaly svou dlouhodobou strategii renovací k provádění inovativní politiky, do jejíhož vypracování a do provádění programů zaměřených na zvyšování energetické účinnosti by se aktivně zapojili občané; zdůrazňuje, že do vypracování integrovaných plánů a provádění strategie zaměřené na dekarbonizaci budov je důležité zapojit zúčastněné strany, včetně občanů, obcí, bytových družstev a stavařů, a mobilizovat je;
44. bere na vědomí rozdílnou dynamiku výstavby a renovace různých typů budov (veřejných a soukromých, nebytových a obytných) v členských státech; vyzývá Komisi, aby zajistila rámec pro zavedení minimálních norem energetické náročnosti, které by odrážely různou výchozí pozici členských států a jejich odlišný fond budov, zejména pokud jde o budovy, které mají zvláštní architektonickou nebo historickou cenu, aby urychlila jejich renovaci a zajistila viditelnost celého hodnotového řetězce, pokud jde o očekávané zlepšení, a aby podnítila inovace a zároveň zajistila jejich finanční dostupnost, zejména v případě osob s nízkými příjmy a osob v nevýhodné situaci;
45. vyzývá členské státy, aby vytvořily integrovaný začleněný rámec, který by zahrnoval příslušné financování a odbornou pomoc při postupném zavádění minimálních norem energetické náročnosti, což v konečném důsledku podpoří dosažení dílčích cílů pro rok 2030, 2040 a 2050 stanovených v jejich dlouhodobé strategii renovací; zdůrazňuje, že tyto minimální normy by pomohly nastoupit cestu dosažení klimatické neutrality ve stavebnictví nejpozději do roku 2050 a mohly by zajistit viditelnost a bezpečnost trhu, pokud jde o transformaci stávajícího fondu budov; je si vědom toho, že členské státy mají při navrhování nezbytných opatření volnost, pokud jde o zohlednění různých hospodářských, klimatických, politických, sociálních a stavebních podmínek; domnívá se, že v souvislosti s budovami s technickým, architektonickým nebo historickým omezením či omezením souvisejícím s tím, že se jedná o kulturní dědictví, u nichž není možné provést renovaci za přiměřené náklady ve srovnání s hodnotou nemovitosti, by měly být zajištěny zvláštní finanční nástroje a pobídky;
46. vyzývá Komisi, aby propojila dlouhodobé strategie renovací s příslušnými ustanoveními směrnice o energetické účinnosti a směrnice o obnovitelných zdrojích energie týkajícími se účinného dálkového vytápění a chlazení a podpory obnovitelné energie v odvětví stavebnictví, jako je solární, termální a geotermální energie, ale i významnější úlohy ukládání energie a vlastní spotřeby energie v reakci na signály ze sítí a mikrosítí, a aby zároveň uznala, že v současné době se v otopných soustavách budov používají fosilní paliva, zejména zemní plyn; konstatuje, že spotřebitelům je třeba poskytnout podporu, aby mohli ustoupit od používání fosilních paliv;
47. vyzývá členské státy, aby uplatňovaly veškerá ustanovení článku 14 a čl. 15 odst. 4 směrnice o energetické náročnosti budov a poskytly občanům a odborníkům jednoznačné a podrobné informace o tom, jak může systém automatizace a ovládání budov (BACS) co nejdříve zajistit povinné kapacity, aby se zabezpečila neprodlená realizace všech přípravných akcí před uplynutím lhůty stanovené na rok 2025; vyzývá Komisi a členské státy, aby při provádění těchto ustanovení ve vlastním právu zvážily využití nástrojů nebo kontrolních seznamů vypracovaných odborníky;
48. vyzývá členské státy, aby se v souladu s prioritami uvedenými v renovační vlně zaměřily na dekarbonizaci vytápění a chlazení budov a zvážily systémy pobídek pro výměnu starých neúčinných systémů vytápění v budovách založených na fosilních palivech, mj. tím, že by v souladu se svou dlouhodobou strategií renovací zavedly cíle

týkající se jejich výměny, a aby se přitom zaměřily na nejhroženější spotřebitele;

49. připomíná svůj požadavek, aby se při příští revizi posoudila nutnost zpřísnit požadavky na dobíjecí infrastrukturu ve směrnici o energetické náročnosti budov, a to s ohledem na potřebu zajistit stabilitu sítě, například zavedením funkcí inteligentního dobíjení, a podpořila udržitelná mobilita, a aby se do této směrnice zahrnul v souladu s řádným územním plánováním a dopravními trasami integrovaný, systematický a oběhový přístup k rozvoji měst i venkova;
50. vybízí členské státy, aby uvažovaly o tom, jak spolu se zainteresovanými stranami a místními společenstvími nejlépe využít výhod územního přístupu k rozsáhlým renovacím;
51. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby byly dobíjecí stanice v budovách připraveny k inteligentnímu nabíjení, a sladily příslušné požadavky s přepracovanou směrnicí o obnovitelných zdrojích energie; vyzývá členské státy k vytvoření rámce, který by pomohl zjednodušit a urychlit instalaci dobíjecích stanic v nových i stávajících obytných a nebytových budovách, řešit možné regulační překážky a podporovat vhodné možnosti, které by při projektování budov zajistily snadný přístup k jízdním kolům a jejich parkování;
52. vítá skutečnost, že Komise uznala význam elektromobility, když zavedla minimální požadavky na parkoviště od určité velikosti a další minimální požadavky na infrastrukturu u menších budov; zdůrazňuje, že je nutné dále podporovat zavádění této dobíjecí infrastruktury;
53. poukazuje na významnou úlohu, kterou může renovace stávajících budov a projektování nových budov hrát při podpoře využívání elektrických vozidel, jako jsou osobní automobily, dodávky, jízdní kola a motocykly, a to tím, že se vytvoří odpovídající parkovací místa a dobíjecí infrastruktura, což přispěje k celkové dekarbonizaci odvětví dopravy; konstatuje, že touto úpravou lze zajistit, aby byly budovy zdravější a ekologičtější, aby byly v rámci dané čtvrti propojeny a aby byly odolnější vůči negativním dopadům změny klimatu; vyzývá Komisi, aby zvážila rozšíření působnosti směrnice o energetické náročnosti budov v oblasti mobility zavedením případných minimálních požadavků na parkovací infrastrukturu pro jízdní kola a dobíjecí stanice pro elektrická jízdní kola v různých typech budov;
54. vítá, že byl uznán význam požadavků na předběžnou kabelovou infrastrukturu v nových obytných i nebytových budovách jako jedné z podmínek rychlého budování dobíjecích stanic; vyzývá Komisi, aby podporovala začlenění těchto požadavků do příslušného rámce politiky v členských státech;
55. zdůrazňuje, že dostupnost dobíjecích stanic je pro soukromého nájemce nebo vlastníka nemovitosti jednou z pobídek k tomu, aby dal přednost elektromobilitě; konstatuje však, že ve směrnici o energetické náročnosti budov jsou v současnosti stanoveny pouze požadavky na infrastrukturu kabelovodů v nových budovách a budovách procházejících rozsáhlou renovací, které mají více než 10 parkovacích míst; poukazuje na to, že pokud náklady na dobíjecí stanice a kabelovody přesahují 7 % celkových nákladů na celkovou renovaci budovy, je ve směrnici stanovena výjimka; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy provedla analýzu nákladů s cílem zjistit, jak by bylo možné podpořit developery v tom, aby pro uživatele elektrických vozidel zaváděli odpovídající

infrastrukturu;

56. připomíná, že členské státy musejí do 1. ledna 2025 stanovit požadavky týkající se instalace určitého počtu dobíjecích stanic do všech nebytových budov s více než 20 parkovacími místy; konstatuje, že v tomto ohledu je důležité zjistit nedostatky při uplatňování směrnice o energetické náročnosti budov, jejíž revize by se měla vztahovat na ustanovení, jejichž cílem bude dále podpořit a usnadnit budování soukromé i veřejné dobíjecí infrastruktury v obytných i nebytových budovách;
57. zdůrazňuje, že řešení v oblasti elektromobility musí být pro všechny lidi snadno přístupné; poukazuje v tomto ohledu na potřebu renovace budov, včetně parkovišť, s cílem zlepšit jejich přístupnost pro osoby s omezenou hybností; poukazuje navíc na to, že je nutné v renovovaných a nových budovách vyhradit skladovací prostory pro zařízení zajišťující mobilitu, včetně invalidních vozíků a kočárků;
58. vítá, že se uznává potřebnost opatření, která by usnadnila a urychlila vybudování dobíjecí infrastruktury odstraněním stávajících překážek, jako jsou rozdílné pobídky a administrativní zátěž; poukazuje nicméně na to, že na vnitrostátní a místní úrovni přetrvávají administrativní překážky, pokud jde o plánování a povolování dobíjecí infrastruktury, které brání jejímu budování v nových i stávajících obytných a nebytových budovách; zdůrazňuje, že je třeba vyvinout další úsilí k odstranění těchto zřejmých administrativních překážek;
59. zdůrazňuje, že aby byla zajištěna dobíjecí kapacita pro elektrická vozidla, musí veřejně dostupnou dobíjecí infrastrukturu doplňovat dobíjení elektrických vozidel v obytných a nebytových budovách; poukazuje na to, že je třeba zvýšit investice do elektromobility a vybudovat dobíjecí infrastrukturu schopnou inteligentního dobíjení, což může usnadnit změnu poptávky v době špičky a reakci na tuto poptávku, čímž se vytvoří levnější a účinnější energetické rozvodné sítě, které budou vyžadovat méně výrobních kapacit a omezenější infrastrukturu;
60. je přesvědčen, že vybudování veřejné, poloveřejné a soukromé infrastruktury pro inteligentní dobíjení je i nadále základním předpokladem širšího zavádění elektrických vozidel na trh; vyzývá proto k navýšení investic do budov a mobility, k podpoře inovací a k využívání digitálních nástrojů v oblasti elektromobility;
61. poukazuje na to, že příslušné právní předpisy EU by měly v souvislosti s renovací budov, novou výstavbou a instalací nových zařízení usnadnit zavádění dobíjecích stanic pro elektrická vozidla; upozorňuje na to, že je důležité investovat do veřejných dobíjecích stanic podél koridorů hlavní sítě a v celé síti, zdůrazňuje však, že tyto stanice mohou existovat pouze nad rámec mnohem většího počtu dobíjecích stanic, které je nutné vybudovat v městských oblastech; poukazuje na to, že nákladově nejefektivnějším a nejpraktičtějším způsobem, jak urychlit přechod vozového parku na elektrickou energii, je zpřístupnit dobíjecí stanice v blízkosti domácností a pracovišť, kde by sloužily jako zásadní doplněk nezbytné, avšak nákladnější infrastruktury pro rychlé nabíjení;
62. zdůrazňuje, že je důležité zajistit všem Evropanům a regionům, včetně nejvzdálenějších regionů, inkluzivní, soudržnou a udržitelnou mobilitu; poukazuje na to, že je důležité podporovat alternativní, inkluzivní, bezpečné a udržitelné druhy dopravy a nezbytnou infrastrukturu; vyzývá členské státy, aby při vypracovávání svých požadavků

na instalaci minimálního počtu dobíjecích stanic zajistily sociálně-ekonomickou a územní soudržnost; naléhavě vyzývá členské státy, aby zjistily, které sociální, hospodářské, právní, regulační a administrativní překážky brání rychlému rozvoji dobíjecích stanic a zabývaly se jimi;

63. uznává, že při plánování výstavby bytové a nebytové dobíjecí infrastruktury a parkovacích míst je důležité v co nejvyšší míře zachovat stávající městské zelené plochy a systémy udržitelné městské kanalizace;
64. konstatuje, že slibného pokroku při budování dobíjecí infrastruktury pro elektrická vozidla v budovách a na parkovištích dosáhlo pouze několik členských států; vyjadřuje znepokojení nad nedostatečným pokrokem u ostatních členských států a vyzývá k rychlejšímu poskytování širší škály údajů; konstatuje, že většina členských států předložila odhad týkající se využívání elektrických vozidel a cílů pro instalaci dobíjecích stanic na rok 2020; upozorňuje však na to, že údaje o cílech pro rok 2025 a 2030 poskytly pouze dvě třetiny členských států;
65. poukazuje na to, že několik místních orgánů začalo formulovat plány dekarbonizace, v nichž jsou stanoveny také závazné termíny pro zákaz používání vozidel s motory s vnitřním spalováním; vyzývá tyto orgány, aby zajistily, aby součástí jejich plánů byla zvláštní finanční a technická podpora na přizpůsobení jejich fondu budov, tak aby splnily svůj plán dekarbonizace;

o

o o

66. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.